

NEČEKANÝ PŘEROVSKÝ POKLAD

V létě loňského roku byly v Přerově nalezeny základy bratrské školy ze 16. století, kde působil Jan Amos Komenský. O něco dříve byl v jejím těsném sousedství objeven také bratrský kostelík ze stejného století, v době rekatolizace přejmenovaný na kostel sv. Marka. Archeolog Mgr. Zdeněk Schenk nás teď laskavě vezme na pomyslnou procházku tímto významným centrem bratrského života.

Pane Schenku, vy jste v létě loňského roku v Přerově odkryli pozůstatky bratrské školy, kde studoval a později i učil Jan Amos Komenský, povíte nám, co přesně jste našli?

Ano, je to tak. V Přerově v lokalitě Na Marku se nám v roce 2012, kdy jsme si připomněli 420. výročí narození Jana Amose Komenského, podařilo

objevit duchovně-vzdělávací centrum Jednoty bratrské. V souvislosti s touto významnou postavou našich dějin jde o nález celonárodního významu. Nejprve byly odkryty základy bratrského sboru (o celkové délce 30 m a šířce lodi 16 m), za jehož východním závěrem se nacházel objekt školy Jednoty bratrské. Z té se nám v létě podařilo odkrýt přibližně jednu třetinu základů. Rovněž jsme zachytili dvě místnosti, ve kterých byla částečně zachována cihelná podlaha. Z její úrovně například pochází soubor zlomků zeleně glazovaných komorových kachlů zdobených tapetovými motivy. Ty byly původně součástí kamen, kterými se na přelomu 16. a 17. století vytápěly jednotlivé místnosti.

Předpokládali jste, že byste na tom místě mohli bratrskou školu objevit, nebo to bylo úplné překvapení?

Celkový pohled na odkryté základy bratrského sboru. Foto: Z. Schenk

Na nejstarším vyobrazení města Přerova, na rytině Jana Wilenbergera z roku 1593, dominuje levému břehu řeky Bečvy (v sousedství mostní brány) bratrský sbor a za jeho východním závěrem dům se třemi štíty, který byl již v minulosti historiky označen za bratrskou školu. Tušili jsme tedy, že právě někde v tomto prostoru by se škola měla nacházet. Nicméně tyto domněnky a přesnou lokalizaci bylo nutné ověřit archeologickým výzkumem. Na jeho nutnost upozorňovali již moji první učitelé

...z historie JB

Vyobrazení Píseka z roku 1593. V popředí sbor a škola Jednoty bratrské.

archeologie, písecký měšťan Václav Martínek a archeolog Jiří Kohoutek. Záchraný archeologický výzkum se nakonec rozběhl až v roce 2012 v souvislosti s terénními úpravami jižního předpolí Tyršova mostu a plánovanou stavbou parkoviště.

Byl nález v dobrém stavu, nebo byl poničen novodobou výstavbou?

Kostel sv. Marka, původní bratrský sbor, ztratil definitivně svou funkci po velkém požáru města Píseka v roce 1749. Od roku 1789 byl postupně rozebírán jako

zdroj vhodného stavebního materiálu. V roce 1897 byla na zbylých základech bratrského sboru, pozdějšího kostela sv. Marka, postavena sokolovna, která byla později adaptována na kino Jas. Téměř po celé 20. století byla parcela nad bývalým bratrským centrem zastavěna. V roce 1988 došlo k demolici kina, neboť zde měla být vybudována nábrežní komunikace. K její realizaci nakonec nedošlo, místo bylo srovnáno a zatravněno. Musím konstatovat, že jsme měli velké štěstí. Nikdo nemohl tušit, v jakém stavu a zároveň rozsahu se případně raně novověké stavební konstrukce ukryté pod zemí nacházejí. Skutečnost však předčila naše očekávání. Před započítím výzkumu bychom považovali za úspěch, kdyby došlo alespoň k částečnému zachycení neporušeného zdiva bratrského sboru. Nakonec se překvapivě podařilo odhalit prakticky celý půdorys stavby z roku 1554. Velkou měrou k tomu přispěl fakt, že stavitelé staré sokolovny na konci

19. století respektovali základy původní sakrální stavby.

Zjistili jste během průzkumu nějaké nové, ne zcela očekávatelné skutečnosti?

Výsledky zjišťovacích sond přinesly zajímavé poznatky ke stratigrafickým poměrům v lokalitě (Stratigrafie je geologický vědní obor, který studuje stáří sedimentárních vrstev hornin; tento termín je rovněž používán v archeologii,

Odkryté základy bratrské školy, dlážděná cesta a východní zdivo bratrského sboru. Foto: Z. Schenk

pozn. red.). Stavba bratrského sboru měla velmi kvalitní založení dosahující při severní obvodové zdi lodi hloubky až tří metrů. Tato strana stavby byla navíc vzhledem k nestabilnímu šterkopískovému podloží zpevněna systémem opěrných pilířů. Je nutné si uvědomit, že se stavební parcela, kterou členové Jednoty bratrské tehdy odkoupili, nacházela v bezprostřední blízkosti nezřídka zaplavovaného břehu řeky Bečvy.

Během podobných průzkumů se v zemi nacházejí i drobnější předměty jako třeba mince, šperky nebo keramika, bylo tomu tak i v tomto případě?

Drobné archeologické nálezy vypovídající o každodenním životě či době, ze které pocházejí, jsou archeology vždy vítány. Kupříkladu nálezy mincí nám umožňují přesně datovat jednotlivé odkryté archeologické situace. Oproti ostatním kategoriím

...z historie JB

nálezů, jejichž stáří určujeme rámcově, mají tu výhodu, že jsou chronologicky citlivé. Díky využití detektorů kovů se v průběhu výzkumu podařilo zajistit přes tři desítky drobných stříbrných mincí, které byly raženy v rozmezí konce 15. až do konce 17. století. Zajímavý je nález vzácné zlaté mince z období Osmanské říše. Jedná se o jeden zlatý altun ražený v Konstantinopoli za sultána Ahmeda I. v letech 1603–1617. Za pozornost stojí rovněž renesanční knižní kování, drobný drátěný prsten či olověná obchodní

Knižní kování ze 16. stol.

plomba s perněstejným heraldickým vyobrazením zubří hlavy s kroucenou houžví v nozdrách. Z období rekatolizace, kdy byl bratrský sbor přeměněn na kostel sv. Marka, pochází několik církevních medailonů.

Kromě bratrské školy a základů kostela sv. Marka jste objevili také dlažbu mezi oběma budovami, můžete nám říci něco i o tomto nálezů?

Neporušená renesanční dlažba uličky mezi oběma objekty je nádhernou ukázkou řemeslné práce své doby. Jde o jeden z nejkrásnějších příkladů zpevnění komunikace pro pěší z období 16. století u nás. Jejím středem probíhal žlábek odvádějící dešťovou vodu a splašky do koryta řeky Bečvy, která protékala přímo pod okny bratrského domu. Vypádanou dlážděnou cestu se podařilo odkrýt v délce přibližně 13 metrů. Její šířka se pohybovala okolo 1,8 m. Cesta byla zbudována z vrstevnatého kamene kladeného

Dlážděná cesta podél východního závěru bratrského sboru. Foto: Z. Schenk

vertikálně do písčitého lůžka. Pouze středový žlábek tvořily větší bloky kamenů z odolnějších hornin. Vstup do budovy bratrské školy byl označen velkou pískovcovou deskou zasazenou do skladby dlažby. Jedním z hlavních důvodů, proč se cesta zachovala v tak dobrém stavu, byla relativně brzká ztráta její funkce a zejména zvýšení okolního terénu. Stalo se tak v závěru 17. století, kdy došlo ke stržení v té době již zchátralého objektu bývalé školy. Cesta se rázem ocitla pod souvrstvím terénních vyrovnávek, aniž by došlo k jejímu

obnovení. Znovuodhalení se tak dočkala až v letošním roce po více než tři sta letech. Objev této cesty je pro nás důležitý rovněž ze symbolického hlediska, neboť právě ona je němým svědkem doby, ve které těmito místy kráčel J. A. Komenský. Ten v Přerově nejprve studoval na vyšší latinské škole, poté v letech 1614–1618 učil na bratrské škole a v roce 1618 zde uzavřel sňatek s Mandalenou Vizovskou.

V Přerově bádáte plošně a dlouhodobě, vydalo podzemí během vašich výzkumů nějaké svědectví i o starší historii Jednoty bratrské, kupříkladu o Janu Blahoslavovi nebo Matěji Kunvaldském, jejichž minulost byla s Přerovem také spjata?

Před několika lety jsme měli možnost provést první etapu revizního výzkumu pod kaplí sv. Jiří na Horním náměstí v Přerově. Tím nejdůležitějším zjištěním je skutečnost, že stavba samotná není vrcholně či dokonce raně středověkého

...z historie JB

původu, jak se dřívější badatelé domnívali. Podařilo se prokázat, že kostelík byl vystaven později spolu s pozdně středověkým městským opevněním u Horní brány, kterou se vstupovalo do prostoru Horního náměstí. Tato stavba je spojena s důležitou zmínkou o prvním biskupovi Jednoty bratrské Matěji Kunvaldském, který byl právě zde pohřben v roce 1500.

Co konkrétně se po ukončení archeologických prací s nálezem stane (stalo)?

V případě movitých archeologických nálezů dojde k jejich laboratornímu ošetření, inventarizaci a do budoucna je počítáno s jejich vystavením v Muzeu Komenského v Přerově. Co se týče samotných základů obou budov, prozatím došlo k jejich ošetření zakrytí, aby nedocházelo vlivem zhoršujících se klimatických podmínek k degradaci obnažených zděných konstrukcí. Společně s kolegou Janem Mikulíkem bychom byli

rádi, kdyby byl tento letošní objev důstojným a vhodným způsobem prezentován veřejnosti. Zejména s ohledem na význam tohoto místa spojeného s působením jedné z nejvýznamnějších postav českých dějin, kterou J. A. Komenský bezesporu byl. Na místě, které má svůj *genius loci*, by mohla například vzniknout klidová zóna s parkovou úpravou. Půdorys sboru a školy Jednoty bratrské by zde byl vyznačen nadezděním či odlišnou skladbou dlažby v úrovni pochůzího terénu. Nejsem zastáncem myšlenky zastavení tohoto prostoru. Pracovní komise, která byla schválena zastupitelstvem města Přerova, bude připravovat podmínky pro nejvhodnější formu prezentace nálezů. Domnívám se, že s ohledem na středoevropský význam nálezů by měla být tomuto místu věnována mimořádná pozornost.

Jaké další výzkumy jsou pro Přerov naplánovány? Slibujete si od nich něco?

Nevybíráme si, neboť naši hlavní pracovní náplní je záchrana, tedy provádění záchranných archeologických výzkumů především na místech, které jsou ohroženy stavební činností. Jsme tedy řízení aktuální situací v terénu. V současné době je ovšem pro nás prioritou dokončení poslední etapy výzkumu v lokalitě Na Marku, kde se nám podařilo odhalit pokračování

základů severní obvodové zdi a severovýchodního nároží školy Jednoty bratrské. Tuto část jsme původně považovali za zničenou přístavbou kina Jas na konci 50. let 20. století. V příštím roce pak plánujeme výzkum v souvislosti s revitalizací západního parkánu na přerovském zámku a dále revizní výzkum v suterénu kaple sv. Jiří na Horním náměstí v Přerově.

Archeologové Muzea Komenského v Přerově (zleva) Mgr. Zdeněk Schenk a Bc. Jan Mikulík nad nálezem Na Marku. Foto: K. Dlouhá

...konference MC

MODLIT SE, BOJOVAT, PROMLOUVAT ŽIVOT!

Letošní konference mateřských a rodinných center Jednoty bratrské byla hodně „hutná“. Vyučování, uvádění do konkrétních společenských souvislostí, modlitby... to vše v sobě neslo větší naléhavost, než tomu bylo v minulých letech. Ne náhodou bylo celé setkání pojato ve válečném stylu.

Nejprve trocha rekapitulace

Konference se konala již čtvrtý rok, jako obvykle v době očekávání blížícího se jara, což je vlastně tak trochu symbolické. Každým rokem se také zvyšuje počet přítomných mužů, na čemž je vidět, že centra již dávno nejsou v naší církvi vnímána jako čistě ženská záležitost. Během let se setkání vyvíjela podle momentální situace v centrech, sborech, církvi i podle duchovní situace v naší zemi. První ročníky byly zaměřené hodně na vzájemné poznávání jednotlivých míst, sdílení, předávání zkušeností,

sbírání podnětů a povzbuzování. Později, když jsme se již poznali dostatečně, se těžiště postupně přesouvalo k hlubšímu ukotvení celé služby v Kristu i Písmu. Je nádherné sledovat, že Jednota bratrská není ve svém přístupu povrchní. Není soustředěná na akce, vizáž nebo postavení mezi lidmi, ale směřuje k podstatě věcí. Jde nám o zdravé rodiny, společnost, životy.

Konference také nikdy nebyla, a ani dnes není, přednáškou jedněch, kterým jde práce pěkně od ruky vůči druhým, kterým to „tak dobře nevychází“. Všichni jsou totiž uprostřed stejných výzev, všichni zažili nečekané úspěchy a zázračné průlomy, ale i kupící se otázky, protivenství a nejistotu, v každém městě znají ten pocit, že snad se zlem hrajeme přetlačovanou. Každý zápasí s rezignací a útlakem, ale také zná tu náhlou změnu atmosféry, když

pustí k dílu Ježíše. Jsme zkrátka v bitvě, a jak již bylo řečeno, letošní konference právě toto reflektovala. Proto bylo jejím mottem vyznání „V dobrém i zlém“, které vědomě poukazovalo na to, že

nemůžeme očekávat pouze vděk a vřelé přijetí. Jakkoli je naše služba pro společnost prospěšná, nejsme žádnými charitativními spolky, ale církví, jejíž hlavou je živý Kristus. K němu také

...konference MC

Radost z nového života – Míša z Nové Paky

ukazujeme jako k jedinému řešení – a to je nepřijatelné jak pro mnohé lidi, tak pro Božího nepřítele.

Vystrojení do boje

Ústředním biblickým místem, na kterém trojice Evald Rucký, Petr Krásný a Petr Pospíšil ilustrovali i náš současný boj, byl oddíl ze Skutků (Sk 14,3), kde je popisován příběh Pavla a Barnabáše v Ikoniu. A přesně tak, jak to všichni tři

umí, nás skrze něj vtáhli do duchovní reality okolo nás i skvělých věcí, které má pro nás Bůh připravené – soudržný tým, jistotu v Kristově autoritě, vzhled do každé situace, Ježíšovu smélost (tolik odlišnou od lidské prudkosti), Ježíšovu lásku (tolik odlišnou od lidského humanismu), Jeho trpělivost, pokoru a také modlitbu v moci Božího Ducha, odvahu silnější než smrt a vítězství!

„Válečná kořist“

Na malý příslib Jeho vítězství jsme si mohli dokonce i fyzicky sáhnout. Z Nové Paky totiž přijela Míša, která v tamním centru před třemi měsíci vydala svůj život Ježíši. Zanedlouho poté ji v jejím rozhodnutí následoval i manžel. A nebyli jediní. Také z dalších center přicházely zprávy o lidech, kteří se obrátili k Bohu. I to byl výrazný rys letošní konference. Zatímco předchozí roky jsme teprve vyhlíželi zázraky proměněných lidských životů, letos jsme jich uviděli víc než deset. Skvělé na tom

je, že nejde jen o ženy, ale i o muže, za které se dlouhodobě vroucně modlíme. Radovali jsme se i z dalších zázraků – životů zachráněných z depresí a sebevražedných tendencí nebo z toho, jak Bůh uvolňuje děti s diagnostikovaným autismem.

Promlouvat Život

Hymnou celého společného času se stala píseň Speak Life (Toby Mac), jejíž text přesně vyjadřuje, o co nám má jít. Netlačit dopředu svoji zkušenost, svoje rozumy, načtené poučky, argumenty, psychologii... Naším úkolem není mít za

Ilustrace probíraných témat po chrastavsku

TOBY MAC: PROMLOUVEJ ŽIVOT!

*Někdy se život zdá perfektní
a jindy to prostě nefunguje.
Dobro a zlo, správně a špatně
a všechno mezitím.*

*I když je to bláznivé a ohromné,
tím, co říkáme, můžeme změnit naše
srdce.*

*Hory se otřásají s každou slabikou,
naděje může žít, anebo zemřít.*

Tak promlouvej Život!

*I tou nejtemnější nocí plnou smrti
promlouvej Život! Promlouvej Život!
Když slunce nevychází a ty nevíš
proč.*

*Podívej se do očí těm se zlomeným
srdcem.*

*Dívej se, jak ožívají, když vyslovuješ
naději,
mluvíš lásku, mluvíš...*

...konference MC

každou cenu odpověď. Naším úkolem je nechat mluvit Krista. Sdílet živé osobní zkušenosti, ne teoretickou ideologii. Nemáme problém, že by k nám nechodili lidé, ale máme problém, že řešíme duchovní souvislosti po lidsku. Nejsme pány situace, ale jejími sluhy a svůj strach promlouvat Boží věci schováváme za humanistické, nekonfliktní „dobré rady“. Pokud bude naším cílem pouze dobře fungující centrum, slušné vztahy a kosmeticky upravené lidské životy, je to příliš málo.

Modlitba je v boji ta nejlepší zbraň

Nejlepší na tom je, že vám nikdo nedá nějaký návod, co udělat v té či oné situaci. Ale funguje pokora, důvěra, závislost na Ježíši, poslušnost a stále přítomná modlitba. V živém spojení s Kristem nacházíme zjevení, co po nás Bůh chce. A nejen my potřebujeme setkání s Bohem. Zazněla také jasná výzva nebát se modlit za své nevěřící přátele rovnou s nimi. Nacházíme se totiž v době plné problémů, které mnohdy převyšují jakoukoli schopnost i možnost

člověka pomoci. Jedině Bůh, živý a jednající Ježíš, je schopen vyvést je ven. Umožnit druhému v prosté modlitbě setkání s touto nadějí je v takovou chvíli ten nejlepší dar.

Do boje!

A právě modlitby byly také ústředním bodem druhého dne konference. Dne, pro který bylo v Heslech Jednoty bratrské napsáno „Když Bůh je s námi, kdo je proti nám?“ Dokonalé povzbuzení do duchovního boje. Modlitby za průlomy na jednotlivých místech se ke konci dne posunuly směrem k naší zemi a Evropě. Alarmující je totiž její směřování v oblasti

*promlouváš Život,
promlouváš Život!*

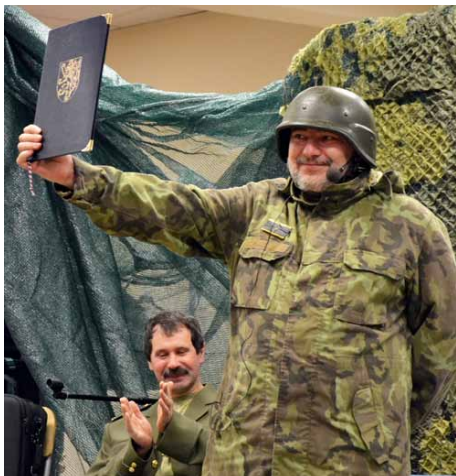
*Někdy se jazyk zaplete, zamotá,
jindy se myšlenky prostě rozpadnou.
Ano a ne, udělám a neudělám,
je to, jako bych se topil v hloubce.*

*Je bláznivé si představit
naše slova jako zbraně soucitu.
Hory se otřásají s každou slabikou,
naděje může žít, anebo zemřít.*

*Tak promlouvej Život!
I tou nejtemnější nocí plnou smrti
promlouvej Život! Promlouvej Život!
Když slunce nevychází a ty nevíš proč.
Podívej se do očí těm se zlomeným
srdcem.
Dívej se, jak ožívají, když vyslovuješ
naději,
mluvíš lásku, mluviš...*

...konference MC

rodinné politiky. Stále více se prosazuje takzvané juvenilní soudnictví, které pod vlajkou ochrany práv dětí zcela převrací naruby pohled na výchovu i rodičovskou a pedagogickou autoritu. Rodiče i učitele přísně omezuje ve výchovných postupech, tvrdě je postihuje za jejich „přestupky“, a dokonce umožňuje státu, aby takzvaně poškozené děti jejich rodinám odebíral. V zemích, kde toto

Ten den byla podepsána smlouva mezi státem a církvemi

probíhá, je již běžné vyjádření, že děti nepatří rodičům, ale státu. Ročně jsou odebírány desítky dětí. V dotyčných zemích také dramaticky stoupá počet dětských sebevražd. Diktát EU se v tomto bodě týká již i naší země, kde se o zavedení příslušných zákonů bouřlivě jedná. Je třeba se s nasazením modlit a vyhlášovat porážku těmto ďáblovým plánům, vyznávat Boží plány, žehnat představitelům naší země, odborníkům i rodičům, aby Česká republika nepodlehla tlaku, ale naopak se přidržela Božích principů a pravd, a co víc, mohla se stát prorockým hlasem ze srdce Evropy, který bude jasně rozlišovat dobré od zlého. Věříme, že právě to má být její role.

Nakonec trocha povzbuzení z úst Toma Brože, se kterým jsme se na závěr rozešli i my: Žijeme ve vážné době, která se ale Bohu nevymkla z rukou. Válka není u konce, ale zásadní bitva je už vyhraná – svět, Evropa

i naše země patří Kristu! A současná ekonomická krize je Jeho nástrojem milosti pro samolibý západní svět, opilý blahobytem, citově vyprázdněný a téměř neschopný rozeznat dobré od zlého. Bůh tomu všemu řekl své dost a skrze ekonomickou krizi nabízí šanci obrátit se od materialismu k pokoře, najít znovu svůj zahozený vztah s Bohem, uzdravit se. Vždyť i lidé, kteří se v posledním roce mezi námi vydali Bohu, by to dost možná o několik let dříve neměli potřebu udělat. A tak vidíme, že Bůh je ve vši houstnoucí temnotě stále tady, aby mařil ďáblovy plány a naplňoval ty svoje. K čemuž přizval i nás.

*promlouváš Život,
promlouváš Život!*

*Zvedni hlavu o trochu výš,
šiř lásku jako oheň.
Naděje přijde jako déšť,
když svými slovy promlouváš život.*

*Neboj se snít trochu víc,
nech tvá slova, ať inspirují.
Starosti se odplaví jako déšť,
když svými slovy promlouváš život.*

...seniorská centra

„I KDYŽ UŽ MOC NEMŮŽOU, TAK NÁM JISTĚ POMŮŽOU!“

Pod tímto zřymovaným názvem se začátkem ledna uskutečnilo historicky první setkání pracovníků seniorských klubů a center JB. A nejen už těch fungujících, ale také budoucích – setkání totiž bylo otevřeno i pro ty, kterým služba starým lidem teprve leží na srdci.

Jednota bratrská je svým věkovým složením „mladou církví“. Senioři jsou v drtivé menšině, přesto to neznamená, že by o službu této skupině nebyl v církvi zájem. Právě naopak. Účastníků se sešlo 27 celkem ze šesti různých sborů: Nového Města pod Smrkem,

Hejnic, Liberce, Mladé Boleslavi, Ivančic a Chrastavy.

Konference byla přímo nabitá kvalitními informacemi. Nejprve vystoupil Evald Rucký se svým příspěvkem nazvaným Psychologický obraz seniorské mentality, ze kterého mohli posluchači nejen

načerpávat poznatky o stáří, ale také si vyslechnout osobní Evaldovy zkušenosti ze služby seniorům. Šimon Dvořák mluvil o tom, že dílo musí být součástí vize sboru a těla – církve. Vycházel při tom z vlastních zkušeností, jelikož chrastavský klub pro seniory Evergreen funguje v duchu jeho slov již několik let.

Zeptali jsme se účastníků: V čem vás konference obohatila? Dala vám nějaký nový impuls?

■ *Setkání mne obohatilo hlavně tím, že se sešli lidé, kteří seniorům slouží, a nebo se na to chystají. Být spolu a mluvit o tom, co kdo dělá či plánuje, byl pro mě největší přínos.*

Jiří Helis, Liberec

■ *Setkání mě určitě obohatilo. Třeba tím, že jsem mohl vidět a slyšet, jak se*

na různých místech této práci daří, jak se rozvíjí a jak to „staroušci“ berou za své. My v Ivančicích službu seniorům ještě nemáme, ale máme vizi a touhu a už se také vytvořil okruh lidí, kteří do toho chtějí jít. A taková konference je pro nás inspirací, která nám pomůže ve vlastním hledání.

Zdeněk Chotaš, Ivančice

...seniorská centra

Po výborném obědě setkání pokračovalo pod vedením Petra Krásného. Byl dán prostor především pro sdílení, svědectví účastníků a v neposlední řadě se hovořilo o hledání finančních zdrojů pro tuto službu.

Zpestřením veškerého povídání bylo promítání fotografií chrastavského klubu Evergreen z jeho aktivit, například výletů, plesů nebo tvořivých dílen. Rozhodli jsme se také napsat společný pozdrav hejtmanovi a Radě Libereckého kraje, ve kterém jsme jim sdělili, že Jednota bratrská je připravena být v sociální oblasti pomocí.

A závěr setkání? Modlitby. Za ty, kteří ve službě seniorům již stojí, i za ty, kteří začínají či teprve hledají, co Ježíš Kristus chce a bude dělat v jejich městech pro starší spoluobčany.

Něco osobního nakonec: v neděli jsem o tomto setkání mluvila ve sboru

a připojila jsem otázku, zda někdo o službě seniorům přemýšlí. Po shromáždění za mnou přišly dvě mladé sestry, jedna už o takové službě uvažuje, druhá si se starými lidmi ve městě povídá.

Alena Zajíčková, Mladá Boleslav

■ *K nám začalo poslední dobou chodit docela hodně seniorů. Jsou různě staří, tím pádem mají i různé potřeby či způsoby fungování. A Evald Rucký měl právě na toto téma moc dobrou přednášku, což se přesně hodilo. Co mě osobně také obohatilo, bylo Evaldovo svědectví*

o tom, jak dovést člověka až k samotnému konci jeho života. To je rozměr, který nás čeká, i když tomu ještě nerozumíme. Víme už, že služba seniorům není jen o centru a aktivitách, ale že jde ještě mnohem dál.

Rostislav Dankanič, Hejnice

■ *Konference byla skvělá, plná dobrých podnětů. Osobně mě nadchlo vyprávění Standy Vokála z Chrastavy, který už konkrétně rozvíjí myšlenku docházet za potřebnými lidmi přímo k nim domů.*

**Lenka Adámková,
Nové Město pod Smrkem**

■ *Celkově to pro mě bylo povzbuzení, že Bůh má v této oblasti nějaké plány a že nás do nich chce uvádět. Těším se na to, toužím to objevovat. Je tu prostě začátek něčeho nového a domluvili jsme se, že za rok konferenci určitě uděláme znovu.*

Šimon Dvořák, Chrastava

...Mirek Kocholatý

MIREK KOCHOLATÝ: V BOŽÍCH RUKOU

Milí bratři a sestry z Jednoty bratrské, milí přátelé a čtenáři našeho časopisu. Dne 12. října 2012 v tichosti a ve spánku odešel do nebeského domova druhý z našich správců sborů bratr Miroslav Kocholatý.

Míra nebyl dlouho v Jednotě bratrské. Léta patřil do církve Křesťanská společenství, kde toužil budovat

církev na apoštolském a prorockém základě. Díky svým blízkým příbuzným, manželům Krásným a Chutným, mohl řadu let srovnávat vývoje obou církevních uskupení, a v roce 2007 vstoupil do jednání o zapojení svého sboru v Jirkově do Jednoty bratrské. Nepobyl mezi námi dlouho, možná, že jste ho ani neznali všichni. V roce 2011 se strhla v jeho

životě bitva s rakovinou, které statečně odolával více jak rok a půl. Přesto nakonec poddán Boží vůli v pokoji a jistotě, že se Bohu nic nevymklo z Jeho svatých rukou, odešel k Němu do slávy. Jeho touha být v církvi, kde se rodí otcovství a apoštolství, se naplnila, byť si tohoto rozměru příliš dlouho neužil.

Dnes sleduje náš společný zápas z nebe a raduje se z každého vítězství, které vybojuváváme.

Chtěli bychom teď Mírovi věnovat společnou vzpomínku, protože jsme vděční, že ho Bůh našel, povolal a přidal jako dar mezi nás. Chybí nám, ale víme, že se s ním zase jednou shledáme.

■ Míru s Verunkou jsem začal blíže poznávat po roce 2007, kdy se Mirek plně zapojil do života v Jednotě bratrské. Byli jsme spolu s mou ženou Rut jejich pastýři a rok jsme se v podstatě během jednotlivých návštěv poznávali. Od počátku jsme si Míru zamilovali. Byl ohromně milý, radostný, vždy s velkým úsměvem od ucha k uchu, přátelský, gentlemanský s výraznými otcovskými rysy. Na každé setkání s Kocholatými jsme se těšili. Nikdy jsme nenarazili na žádný vzdor. Ochoťně nás pouštěl k srdci a toužil se

učit být vykazatelný. Evidentně jsme viděli, že je to něco, po čem celý život ve službě pastora sám osobně toužil. Uměl svou minulost objektivně popsat. Často hovořil o tom, jak byl pyšný a nechtěl si připustit, že jsou na jeho příbuzných vidět velké změny v myšlení a v jednání. Ty byly způsobené změnami, kterými jsme v Jednotě bratrské procházeli. Nechtěl věřit, že Ježíš tak hmatatelně může měnit i dlouholeté a zralé křesťany. V letech 2006 a 2007 začal vidět, že život lidí v Jednotě bratrské je

...Mirek Kocholatý

Mirek Kocholatý se narodil 11. 3. 1964 v Jirkově. Když mu byl jeden rok, odešel od rodiny jeho otec, takže Mirek vyrůstal sám s maminkou. Celý život ji měl v lásce a uctě. Docházeli spolu k baptistům, kde Míra ve třinácti letech odevzdal život Ježíši Kristu a byl pokřtěn. Chodil ale do mládeže Církve bratrské Ústeckého kraje (v předrevoluční době bylo pět sborů CB v kraji nuceně sdruženo pod tuto jednotnou hlavičku s centrem setkávání v Teplicích), kterou později, ve svých osmnácti letech, začal vést.

Mezi jeho zálibami měl výrazné místo sport. Svého času hrával dorosteneckou

ligu v hokeji za Chomutov, rád lyžoval, hrál fotbal, stolní tenis a vůbec byl v tomto směru nadaný. Krom toho hrál velice dobře na kytaru, a ještě lépe zpíval. Skládal písně, později založil regionální chválicí tým Regband. V roce 1989 se oženil a spolu s manželkou Veronikou založili svobodný sbor, který jako jeden z prvních sborů vstoupil do KS. Spolupracoval s regionálními vedoucími z různých denominací. Neustále mu šlo o spásu duší.

Byl vyučeným svářečem, ale postupem času získal v zaměstnání vyšší kvalifikaci, a pracoval jako mezinárodní inspektor svařování v technickém týmu ředitele United Energy. Nějaký čas po svém odchodu z této firmy začal pracovat v na plný úvazek v Jednotě bratrské. Byl otcem tří dětí – Ondry (21 let), Marka (19 let) a Terezky (13 let). Na srdci mu ležely především zdravé vztahy mezi lidmi a fungující šťastná manželství, tím spíš, že jedno takové

skutečně silně proměňován Kristovou mocí a že život z Ducha není totéž, čím žije dnešní charismatické hnutí. Probudil v sobě hlad po rozlišení své duše a Kristova ducha a vzápětí pozval celý svůj sbor do tohoto mocného životního pohybu. Ne všichni se tehdy rozhodli ho následovat. Přesto brzy na to Bůh požehnal jeho krokům a celý tým se pustil do služby městu Jirkova otevřením A-centra, ve kterém nacházeli zázemí maminky s dětmi, senioři, ale i další lidé. Mírový plány dostaly konkrétní podobu ve službě bližním a v tom, aby jim zjevoval Krista v praktickém životě.

Začala nová kapitola života tohoto sboru. Ne však na dlouho. V počátku roku 2011 se objevila v Mírově životě rakovina, se kterou sváděl mnoho měsíců urputný zápas. Zejména poslední měsíce jeho života však byly naplněny pokojem, radostí a jistotou, že se Bohu nic nevymklo z rukou, a úsměv z jeho tváře nezmizel. Míra

odešel ve spánku. Netrpěl, nevzdychal, důvěřoval. Byl pro mě hrdina, který se postavil smrti tváří v tvář a s jasným vyznáním: „V tvých spárech nikdy nebudu, můj život má v rukou ten, který mě zachránil, pro kterého jsem zemřel a v němž jsem vstal do nového života“. Čest jeho památce!

Evald Rucký, biskup JB

■ Na první osobní setkání s Mírou určitě nezapomenu. Bylo to na mezisborové dovolené v Poustkách, mohlo mi být tak osm. Všechny děti měly za úkol projít trasu a hledat zprávy s úkoly. Míra seděl na lavičce a jednu z těch zpráv měl přivázanou na palci u nohy. Pamatuji si, jak se mi nechtělo jít k „tomu panu kazateli“ a sundat mu to z nohy. Kdybych věděl, že se o mnoho let později stane mým přítelem a duchovním tátou, asi bych se tak nebál. Míra měl široké srdce, měl na

...Mirek Kocholatý

s Veronikou sami prožívali. Lidé, kterým sloužil, ale i sousedé a známí z práce, na něho vzpomínají jako na milého člověka s osobitým humorem.

Asi v roce 2008 začaly u Míry bolesti hlavy, zhoršilo se mu vidění, začal se cítit unavený a ztrácel vědomí. Dva roky byla mylně léčena jeho krční páteří, a teprve když si Veronika v únoru 2011 vyžádala vyšetření na CT, byl mu zjištěn větší nádor v centrální nervové soustavě. Nádor mu byl úspěšně vyoperován. Po chemoterapii se jeho stav začal zlepšovat, postupně až tak, že se to jevílo jako úplné uzdravení. Zvláště, když další CT ukázalo mozek čistý, až na nějaký zbylý strup. Radostně děkoval všem svým přímluvcům za modlitby a věřil, že je Bohem zázračně uzdravený.

Po šesti měsících radosti z návratu do života ale znovu zkolaboval. CT ukázalo nový velký nádor v mozku,

neoperovatelný. Přesto mu lékaři nabídli operaci a po rozhovoru ohledně možných rizik dali Kocholatým na vybranou. Mirek s Veronikou se modlili a dostali pokoj v rozhodnutí operaci i chemoterapii odmítnout a vložit se jen do Ježíšových rukou. Byli vyrovnaní a zvláště Míra byl plný pokoje, víry a naděje a vyzařovala z něj Kristova láska ke všem, kdo s ním byli v kontaktu.

Postupem času mu síly ubývaly, přestával vidět, orientovat se a zůstával ležet. Veronika ho odmítla dát do nemocnice a chtěla mu dosloužit až do konce. Četla

mě vždy čas, byl mi oporou, když od nás odešel můj táta. Velký dík mu patří za to, že mě vedl k Otci a také za všechny společné modlitby. Stejně jako si budu vždy pamatovat na první setkání, nezapomenu ani na poslední, kdy mě ujišťoval, že není opravdu co řešit, protože Ježíš je s ním a dává mu pokoj. Míro, díky!

Jakub Pabián, Krupka

Mirek byl můj duchovní táta. Otevřený, naslouchající, vždycky si udělal čas. U něj na mládeži jsem v 15 letech zažil první Boží dotek.

Když jsem se později vracel k Bohu poté, co jsem asi na 10 let odpadl, Míra mě okamžitě přijal tak, jako by ta mezera nikdy nebyla. Jako bychom se rozloučili včera. Také jsem vedle něj začal Boha vnímat jinak než skrze pozemské otce, on se prostě v Bohu uměl „kochať“. A další věc, kterou jsem se s ním učil, byla trpělivost v očekávání na Boží hlas. On to sice tehdy neuměl uchopit tak, jak to umíme dnes, ale připravilo mě to, abych dnes dokázal vnímat Ducha.

Martin Zima, Krupka

mu Písmo, což posilovalo i ji. Přesto se málem zhroutila z vysílení. Míra, dokud mohl ještě mluvit, opakoval s úsměvem: Ježíš má vše ve svých rukou. Bůh mu dal tu milost, že nepociťoval žádné bolesti, přestože se nemohl hýbat a jen ležel. Odešel domů ve spánku v noci 12. října 2012.

...náš sbor

SBOR JEDNOTY BRATRSKÉ V HOLEŠOVĚ

Daniela Svobodová s dětmi v klubu Route

Holešov a Jednota bratrská mají za sebou dlouhou společnou historii – bratrský sbor zde byl již na konci 15. století. O století později prožíval svůj velký rozmach. Byl plně nasazen v péči o chudé a nemocné, věnoval se výchově mládežníků, měl školu a rozvíjel i podnikatelskou činnost. V Holešově dodnes stojí tehdejší škola a tkalcovská dílna, postavená roku 1524 s požehnáním tehdejší vrchnosti. Toto fungující a prospěšné dílo však bylo na počátku 17. století násilně ukončeno. Přesto zde víra starých bratří přežívala

i nadále. Na počátku 18. století přišel do Holešova upřímně zbožný mládenec, katolík Christian David. Při jedné procházce okolo radnice zaslechl náhle ze sklepení radostný zpěv. Byl to zpěv bratří, uvězněných pro svou víru. Toto setkání Christiana Davida hluboce zasáhlo a stalo se počátkem jeho nové životní etapy, ve které si jej Bůh zásadním způsobem použil jako jednoho z obnovitelů rozprášené Jednoty bratrské.

V novodobé historii byl holešovský bratrský sbor znovu založen ve třicátých letech 20. století. Nevznikl však cílenou misí ze strany Jednoty, ale konfliktem a rozdělením evangelického sboru. Pro bližší posouzení tehdejší situace bychom se museli obrátit na dobové záznamy, ty jsou však dosti strohé. Dá se říci, že o určitých detailech vzniku sboru se „cudně“ mlčí. Spíš tedy v jeho počátcích nenacházíme nějaké zralé

nadšení pro hodnoty Jednoty bratrské. Vidíme však, že Bůh si vše může použít k naplnění svých záměrů.

Když celá Jednota na konci minulého století procházela zápasem o opravdovost, o uchopení duchovního dědictví i zjevení Krista činně přítomného v nás, tehdy holešovský sbor zůstával na okraji tohoto dění. Z Jednoty ale neodešel a s příchodem správce Antonína Chutného se v nesnadném zápase začal s celkovým směřováním Jednoty bratrské pozvolna identifikovat. Já s rodinou jsme do Holešova byli povoláni v roce 2010 a téměř rok jsme zde strávili společně s Tondou a Mirkou Chutnými. Jsem vděčný za tento společný čas i za to, jak nám Chutní sbor předali. I když jsme potom některé věci začali dělat jinak, nesetkali jsme se s jejich strany s přecitlivělostí nebo ješitností, ale naopak s podporou a povzbuzováním. V květnu 2011 jsme tedy převzali

správcovství sboru. Myslím, že Holešov byl jediným sborem Jednoty, který se v roce 2003 záměrně nepřipojil ke smlouvě s Hospodinem. Brzy jsme viděli, že tento důležitý krok

Milan Svoboda na dětském dnu

...náš sbor

Cvičení s tancem

nelze přeskočit, ale naopak, je potřeba se k němu vrátit. První rok jsme se věnovali porozumění toho, jaká je vize a hodnoty dnešní Jednoty bratrské. Věděli jsme, že si tento zápas musí probíjet každý sám. Přesto, že jsme o směřování naší církve hodně mluvili společně, každý byl veden k tomu, aby si v živém vztahu s Ježíšem našel, zda je to cesta z Boha, či z lidí. V květnu 2012 se k obnově smlouvy s Hospodinem připojilo devět lidí. Sbor má ještě dalších deset členů. I v tomto však směřujeme k novému pojetí členství po způsobu, jak je to dnes v Jednotě bratrské nastaveno. K vizi naší církve patří také „vykopání zasypaných

Airsoftový klub

studní“. Kromě toho, že jde o navázání na vzácné hodnoty z minulosti, my jsme přímo na zahradě sborového domu jednu takovou zasypanou studnu objevili... Takže se nám tento pokyn vyloženě zhmotnil.

Mimo to jsme také více otevřeli sbor pro lidi z města. Trochu jsme proměnili sál v multifunkční místnost, kde se dá tancovat, šermovat, hrát vybíjená, ale i nacvičovat střelba z airsoftových zbraní. To vše přivedlo některé další lidi, děti a mládež. Dnes má tedy sbor kromě „služících“ členů asi 65 „zůstávajících“, tedy lidí a dětí, kteří se každý týden

zúčastňují některých našich aktivit, a zhruba 30 příchozích.

Máme zde airsoftový klub, kde jsme v poslední době zavedli schůzky – takzvané taktické porady – a máme radost z toho, když vidíme, jak s námi náctiletí kluci rádi tráví čas nejen venku při střelení, ale kupodivu i u nás doma při čaji a povídání. Daniela stále vede zumbu, ale já už netancuju. Chtěl jsem jen do začátku povzbudit ji a ostatní tým, jak mi to nejde. A když už byl později sál plný, docela rád jsem to přenechal dalším a odešel s dobrým pocitem, že poté, co viděli mě, už se snad nikdo netrápí tím, že mu to nejde...

Nové věci, které jsme zaváděli, však občas nebyly přijímány s nadšením. Někteří si ke změnám museli déle hledat cestu, někteří odešli. I teď jsou před námi výzvy. Chápeme je jako pozvání do zaslíbené země, ovšem i s tím porozuměním, že co si nevybojujeme,

to nám do klína nepadne. Stále zápasíme o to, abychom naplnili pravou podstatu života v těle, ve smlouvě, pastýřské službě a toho, že jsme zde pro druhé. Abychom to skutečně žili. V některých oblastech jsme na začátku. Potřebujeme vizi Jednoty bratrské vtáhnout do konkrétních činností, do soukromí. Potřebujeme budovat tým služebníků.

Milan Svoboda, správce sboru

...náš sbor

MILAN SVOBODA JEŠTĚ JEDNOU, TENTOKRÁT O OSOBNÍCH ZAČÁTCÍCH...

Náš příchod nebyl snadný. Ve Cvikově, odkud jsme odcházeli, jsme měli krásný pozemek, rozjetou stavbu vlastního domu (hotové sítě, studnu a přípravu na základy) a tchána se stavební firmou, který nám ochotně pomáhal. A k tomu jsme si už dokonale vysnili svůj život v kouzelném prostředí pískovcových skal a lesů. Proto jsme zpočátku spíše hledali argumenty proti Holešovu, ale čím dál víc jsme viděli, že bychom tím naplnili svoji vlastní vůli, ne Boží. Proto jsme ještě jednou

s Danielou šli na náš pozemek a znovu jsme to vše dali Ježíši. Dušička ještě kalkulovala s tím, že On nám to třeba zase vrátí, jako Abrahamovi Izáka, jenže jsme stále více jasně viděli, že nás Bůh chce mít v Holešově. Potom jsme ještě chtěli oddálit náš odchod, třeba o rok, jenže přišly záplavy a jediný vyplavený byt v celé vesnici byl ten náš – a jak se objeví voda, je najednou za 10 minut vystěhováno... Voda sice do večera opadla, ale už jsme věděli, že se zpátky stěhovat nebudeme.

Takže jsme objednali auto a stěhovali věci do Holešova. Bylo to vše nějak narychlo: najít podnájem, přihlásit naše čtyři děti do školy a poslat je tam poté, co jsme se přistěhovali teprve v pozdní večer předchozího dne... V tu dobu nám to připadalo těžké, ale ne beznadějně, byť se to neměnilo moc rychle.

Ale i toto období bylo v něčem krásné, kupříkladu sblížilo celou rodinu (protože se tu svorně nelíbilo nám všem), poznávali jsme, že věřit znamená poslouchat a důvěřovat. Jsme rádi, že toto poznání můžeme předávat i svým dětem. Také jsem si uvědomil, jak je osvobuzující, že jsme sem nešli ze zjištěných důvodů. Díky tomu jsme se pak nebáli udělat některé nepopulární kroky. Také prožíváme, jaké bohatství je v tom, když jsme zapojeni do Božích projektů a vizí a nemusíme žít v pochybnostech, jestli máme být tam kde jsme, nebo jestli

bychom vlastně neměli být jinde. Po dvou a půl letech prožíváme stále víc, že je to v Holešově také pěkné!

...Father & Sons Assets

SEZNAMTE SE: FATHER & SONS ASSETS

Jak již všichni víme, v listopadu loňského roku byl schválen zákon o majetkovém vyrovnání mezi státem a církvemi. Byl to krok, na který jsme dlouhou dobu čekali a modlili se za něj, a zároveň jsme věděli, že je potřeba se důkladně připravit na období nemalých změn, které nastanou, pokud zákon projde. Odluka církve od státu znamená, že se potřebujeme stát zodpovědnými a dobrými hospodáři, moudrými správci, kteří zvládnou výzvu finanční soběstačnosti. Jednota bratrská již proto před nějakou dobou založila několik společností, které budou pomáhat tuto soběstačnost rozvíjet a podepírat. V minulém čísle Jbulletinu jsme vám představili firmu Father & Sons Vision, další na řadě je Father & Sons Assets.

Firma Father & Sons Assets se obecně zabývá asset managementem neboli správou aktiv. Pro laika je to poměrně neuchopitelná oblast, proto jsme oslovili jednatele firmy Assets, Jana Křivku, aby nám celou její činnost přiblížil.

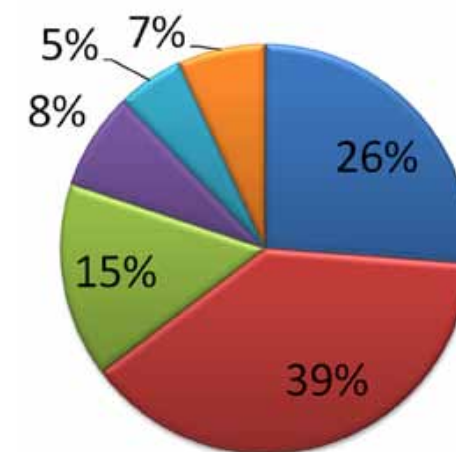
Honzo, můžeš nám teď činnost FSA popsat podrobněji?

Firma Father & Sons Assets byla založena za účelem stát se prodlouženou rukou Jednoty bratrské, protože nebylo úplně vhodné, aby Jednota bratrská investovala přímo. Mělo by to svá právní, daňová i obchodní negativa. Daleko lepší nám přišlo těmito úkoly pověřit samostatnou firmu. Co se týče samotné činnosti, tak tu lze rozdělit do čtyř základních procesů: vše začíná aktivním vyhledáváním investičních příležitostí, následuje důkladná analýza a – pokud dopadne pozitivně – pak investici rozeběhneme. A posledním

procesem už je správa investice až do jejího ukončení.

Jak je zhruba rozdělený finanční „koláč“ Jednoty bratrské? Jinými slovy, kde co máme?

- Nejmenší část portfolia je aktuálně vložena do akcií, kde se zaměřujeme na dividendové tituly.
- Dále máme v portfoliu několik půjček. Tato část portfolia se bude výhledově rozšiřovat asi nejrychleji.
- Část portfolia jsme svěřili jedné investiční společnosti, se kterou jsme navázali bližší spolupráci. Tato společnost investuje finanční prostředky do akcií, dluhopisů a dalších instrumentů.
- Stali jsme se podílníky otevřeného podílového fondu kvalifikovaných investorů (OPF KI).
- Poměrně větší částku máme aktuálně na termínovém vkladu.

■ A největší část portfolia tvoří nemovitosti. Aktuálně vlastníme 4 pronajaté byty s čistým výnosem z nájemného přes 5 % p. a., byty jsme získali za cca 2/3 tržní ceny, takže při prodeji výnos ještě razantně stoupne. Takovéto rozložení portfolia je ovšem aktuální k polovině ledna 2013.

...Father & Sons Assets

V době vydání rozhovoru bude už zase odlišné.

Každého jistě zajímá, jak velké riziko se vznášá nad našimi investicemi?

Riziko je vždy přímo úměrné výnosu investice a investice bez rizika neexistuje. Podstupujeme taková rizika, která nám ještě dávají ekonomický smysl, ale taky za ně chceme odpovídající výnos. Vyjádřit míru rizika lze jen velmi obtížně. Jde to například pomocí procentuální pravděpodobnosti, že celou investici totálně ztratíme, ale i tak jde o subjektivní odhad. Osobně se pořád snažím kalkulovat i s variantou WPO (worst possible outcome, což znamená „nejhorší možný výsledek“). Jsme však konzervativní a ostražití a vyloženě rizikové investice nepodstupujeme. Také se snažíme mít portfolio dostatečně rozmanité (viz koláč výše), aby byl výnos z investic, kterým se tolik nedaří, nahrazen těmi ostatními. Jak se říká „nenosíme všechna vajíčka v jedné ošatce“.

Assets spravuje všechny naše finance? Případně, kde se vzaly peníze, které spravujete?

FSA spravuje většinu disponibilních (schopných užití, k dispozici – pozn. red.) prostředků Jednoty bratrské. Jsou to prostředky, které byly v minulých letech ušetřeny nebo vydělány převážně výhodnými prodeji nemovitostí. Je skvělé, že jsme začali s investováním a podnikáním s malým kapitálem, protože už nyní jsme dobře připraveni na větší částky, které budeme spravovat.

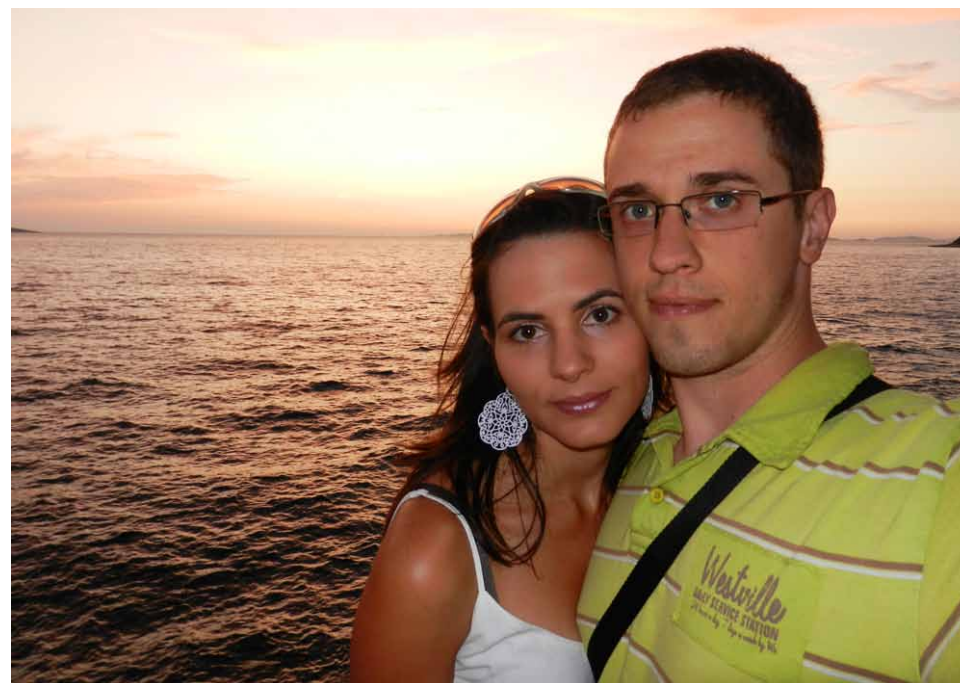
Jak ses konkrétně ty objevil v čele F & S Assets?

FSA je právním zastřešením toho, co mám z pozice hlavního ekonoma v JB na starosti. Bylo tedy přirozené, abych vedl i tuto firmu. Rád bych ale dodal čerstvou novinku, kterou je rozšíření vedení firmy. Mým novým kolegou, teď už dalším jednatelem, je Ing. Bohumil Jána. Bohouš je členem libereckého sboru JB a má několikaleté zkušenosti

z finančního controllingu a investic do akcií.

Jak se ve své práci cítíš, tohle jsi vždycky chtěl dělat?

Tenhle typ práce mě lákal už dříve, ale nikdy jsem o ni aktivně neusiloval. Už během VŠ studií jsem věděl, že bych rád pracoval v církvi (na jakékoli pozici).

Jan Křivka s manželkou Terezou

...Father & Sons Assets

Když jsem před několika lety začínal dělat lektora v Majáku, nenapadlo mě, že jednou budu dělat to, co mě opravdu baví, je mi blízké a čím budu zároveň sloužit na Boží vinici. Moje práce je mimořádně zajímavá a pestrá a občas samozřejmě i náročná. Neustále se učím novým věcem.

Father & Sons Assets

Jaké pro tebe je pohybovat se v této svůdné oblasti, která je navíc plná nekalých praktik a machinací? Asi je na místě obezřetnost hada a čistota holubice...

Přesně tak. Víím, že musím být stále v Kristu, abych dovedl vždy rozpoznat, co je správné. Pravidelně se modlím za moudrost, protože svět byznysu není

černobílý. Myslím si, že jak budeme více pronikat do této oblasti, budeme také narážet na různá individua a mít všelijaké nabídky. Věřím ale, že nás Bůh bude vždy provázet. Definovali jsme si také určitá etická vymezení (viz níže), kterých se pevně držíme.

Co už se Assets podařilo?

Podařilo se toho už více, ale vyberu jeden příklad. Pomohli jsme jedné paní, svobodné matce, dostat se z dluhové spirály. Její příjmy už zdaleka nestačily na krytí splátek věřitelům a nejedna půjčka nesla úrok kolem 20 % p. a. Kdybychom jí nepomohli, odhaduji, že by do pár měsíců přišla o byt, který dostala od rodičů. Poskytli jsme jí rady a konsolidující půjčku, což jí umožnilo splácet její dluhy a zároveň normálně fungovat. Stále musí žít zodpovědně a splácet, ale zároveň je to nový začátek a jednou zase může mít čistý štít. V tomto případě jsme mohli pomoci

konkrétnímu člověku a zároveň naplnit i naše investiční cíle.

Na čem se pracuje teď?

Dokončujeme systém pro výběr a oceňování akcií. Poskytneme vám vodítko, do kterých společností investovat a na jakých cenových úrovních vstupovat do nákupů cenných papírů. Dále pracujeme na strategii pro investování prostředků z finanční náhrady, kterou budeme dostávat od státu následujících 30 let (snad). Tato strategie bude dávat základní mantinely vymezující jak a do čeho investovat. Analyzujeme také několik podnikatelských záměrů našich sborů nebo přidružených organizací. Snažíme se jim pomoci konzultací, některé záměry bychom mohli i spolufinancovat. Trochu problém je, že už je víc dobrých příležitostí než dlouhodobého kapitálu. Pokud byste nás chtěli kontaktovat, naleznete nás na této adrese: www.father-sons.cz/assets

ETICKÉ VYMEZENÍ FATHER & SONS ASSETS

V podnikání a investování ctíme etické a morální normy, které jsou dané Biblií, zákony ČR a lidským svědomím. Proto nebudeme investovat ani podnikat v oblastech, které tomu odporují. Nebudeme investovat do firem, které například podnikají s návykovými látkami nebo provozují hazard. Je tedy vyloučeno nakupování akcií nebo dluhopisů takovýchto firem. Dále se nebudeme podílet na dalším zadlužování české populace. Půjčky soukromé osobě poskytneme pouze v případě, že to povede k následnému snížení jejího celkového zadlužení, a takové osobě zároveň nabídneme bezplatné poradenství finanční gramotnosti. Přijímání nebo nabízení úplatků v jakékoli podobě je pro nás naprosto nepřijatelné.

...Polsko

CO NOVÉHO V NOWÉ SOLI?

Rádi bychom v Jbulletinu dali pravidelný prostor našim „Polákům“ Pepovi a Ivě Šedovým. Vzhledem k tomu, že nám leží na srdci a modlíme se za ně i za Nowou Sol a polský národ, chceme s nimi také zůstat v aktivním kontaktu a sdílet s nimi jejich dennodenní starosti. Přinášíme proto výňatky z jejich blogu. V originální verzi ho najdete na jbnwasol.blogspot.cz. Pokud budete chtít Šedovi povzbudit i osobně, pište na josef.seda@email.cz.

20. 1. 2013

Pomalu se tu začínáme zabydlovat. V bytě od začátku roku stojí tři velké regály, do kterých jsme shromáždili naši domácnost. Byt prošel i zatěžkávací zkouškou, když tu při návštěvě z Prahy

s námi nocovalo pět dospělých – tedy devět kousků celkem.

Během této návštěvy (9.–13. 1.) se náš krámk na ulici Muzealna 1a změnil k nepoznání – jeden celý den jsme s vrchní návrhářkou Zuzkou H. a stavbyvedoucím Pavlem K. nakupovali v Leroy Merlin, Leoš J. zatím krámk vysmýčl. Za další dva dny jsme postavili regálový systém s věšáky a prodejní pult – práci trochu brzdily i na Polsko překvapivě velké nerovnosti.

Ještě před Pražáky nás 9. 1. stihl navštívit Petr D. z České Lípy (a Jizerských pekáren) – pod stromeček nám nadělil várku bezpečného pečiva, se kterým zkusím oslovit místní celiaky.

15. 1. se mnou celý den vybalovali Gosia s Darkem pytle oblečení ze švýcarského YWAM.

Kromě Gosie s Darkem nás tu navštívila ještě Božka s dcerou (Zusia) – Piotr s Mirkem na mé pozvání zatím nereagují.

Otevření krámku je časově náročnější než mé původní představy, ale snad v úterý už se dočkáme.

30. 1. – první dny v krámku

Náš krámk – sekáč (Baranek) – je konečně otevřen. Stalo se tak před týdnem ve středu odpoledne jako vyvrcholení maratonu přípravných prací. Poslední hodiny maratonu opravdu odpovídaly – do naceňování hadříků jsem se tak zakousnul, že spánek od pondělka šel tak trochu stranou. První den se nic neprodalo.

S dosud minimalistickou reklamou do krámku denně zavítá asi 30 návštěv, hned druhý den mě naštěstí „napadlo“ říkat všem, že ceny jsou dohodou, a začalo se prodávat. Třetí den mě „napadlo“ vytvořit si (relativně) jednoduchý ceník :-)) a s tím pomalu naceňuji dodnes.

Každý den v krámku je dobrodružnou

hrou – prodat aspoň za 100 ZL. Celkem se to daří. Začínám hledat další systém slev, aby se začalo prodávat víc oblečení. Začínáme taky připravovat leták, kterým bychom rádi přes výkladní skříň oslovili maminky s malými dětmi a, zvýšili tak počet členů našeho středního maminkovského klubu (zatím je v něm Iva s Filipem sama).

Druhý leták bude směřovat k mládežníkům, které bych rád získal pro klub deskových her – přes Gosiu mám pár kontaktů na místní mládež, se

...Polsko

kterými začínám komunikovat. Stále hledáme zdroje kvalitního oblečení – sbory i jednotliví dárci, kontaktujte mne prosím na josef.seda@email.cz . Krom značkových a nenošených oděvů tu jsou hitem boty (nejlépe kožené, nebo málo nošené), taky ručníky a ložní prádlo. Se zájemci domluví způsob přepravy přímo.

25. 2. 2013

Krámek: od prodejní krize předminulý týden, kdy nás navštívil Tom s Petrem a Evaldem, se tržby začínají zvedat – dnes skoro po měsíci překonaly magických 100 zlotých a už minulý týden byly nad průměrem. Přicházejí pořád lidé, co krámek zrovna objevili. Konkurence sekáčů je tu obrovská, vyhlásil jsem tak boj o každého zákazníka – se všemi se snažím komunikovat.

V pátek mě před krámkem oslovila učitelka místního lycea, že by mě ráda využila v hodinách angličtiny. Jak na ten

nápad přišla, ví jen Bůh. Čekám, až se ozve s konkrétním termínem.

V sobotu byl u nás na návštěvě náš anděl Radek s ženou Anetou a 4letým Norbertem. V prosinci nám Radek pomohl nastartovat auto, k pozvání na čaj došlo až teď. Aneta pracuje jako vychovatelka na střední škole, oba jsou moc milí. Radek si dodělává maturitu, jezdí na výlety na kole (i přes zimu), sjíždí všechny atrakce v okolí a na dovolenou jezdí do Chorvatska.

Přes jednoho letničního (Andrzej) jsem

Secondhand Baranek

se dnes seznámil s Irinem – provozuje tu čtyři značkové občůdky a učí se česky, aby mohl dělat obchodního zástupce pro Čechy. S přítelkyní katoličkou žije už 26 let, vychovávají dítě, on kvůli ní přestal chodit k letničním. I s nimi se, věřím, uvidíme častěji.

11. 3. 2013

Na neděli před týdnem jsme pozvali na návštěvu Boženku – půl hodiny předem se omluvila. Tak jsme vyrazili do Krasnaly – a potkali jsme tam Radka s Norbertem i Irka s malým Milošem. Náhoda to, věřím, nebyla. Bůh nám, věříme, dává za původní partičku nové lidi, kteří jsou moc fajn. Irek s Milošem k nám pak ještě zašli na čaj. Filip s Milošem stavěl dům z dupla, což je u něj nevídané (jindy se cizích dětí bojí).

Ve čtvrtek měl přijít Geněk – ale nějak na to zapomněl.

V sobotu jsme pak byli na návštěvě u Radka a Anety – už v mailech

nás Radek zaplavil množstvím akcí co podnikat v okolí. V dubnu se s nimi chystáme na 3 dny do Berlína. Věřím, že to bude dobrý čas – budeme bydlet spolu v jednom apartmánu. Poté, co si Radek udělá v květnu maturitu, chce se pustit do trenérské licence na fotbal, jezdit na kole, chce chytat ryby a s rodinou sjíždí akce v celém okolí.

V krámku se nejvíce prodávalo po minulém příspěvku. S pádem teplot teď spadly i tržby. Je super, že nemusíme žít z výsledku (ani toho finančního). Doma jsme všichni zdraví, na miniklub se sice lidi v krámku občas ptají, ale zatím je Iva v našem klubu sama. Přihlásila se tak aspoň do klubu mam (místní občanské sdružení), který jednou měsíčně pořádá pro maminky odborné přednášky – Iva tak už absolvovala polskou logopedii :-)

Díky všem za modlitby, povzbuzení i praktickou pomoc.

Šedovi

...zpráva z Unity Boardu

CELOSVĚTOVÁ JEDNOTA BRATRSKÁ

Provincie JB (rok založení)	Sbory	Misijní stanice ¹	Počet členů	Ordinovaní služebníci
01 Aljaška (1885)	23	1	1 917	není známo
02 Sev. Amerika (1741/1735)	93	10	21 271	104
03 Již. Amerika (1753)	56	10	15 650	60
04 Kongo / DR Kongo (2005)	69	20	21 307	26
05 Costa Rica (1980/1941)	3	3	1 815	5
06 Kontinentální Evropa (1727)	24	28	16 154	50
07 Velká Británie (1742)	32	0	2 000	18
08 Honduras (1930)	83	0	25 480	36
09 Jamajka (1754)	60	2	8 444	47
10 NOVĚ: Malawi (2007)	9	11	4 570	5
11 Nikaragua (1849)	226	0	97 380	100
12 Již. Afrika (1792/1737)	86	0	42 740	55
13 Surinam (1735)	73	0	40 000	28
14 Tanzanie, jih (1891)	140	0	152 163	163
15 Tanzanie, západ (1897)	47	261	102 439	69
16 Tanzanie, jihozápad (1978)	198	67	269 800	450
17 Tanzanie, Rukwa (1986)	48	400	65 570	88
18 NOVĚ: Tanzanie, sever (2007)	24	3	3 495	30
19 NOVĚ: Tanzanie, Jez. Tanganyika (2005)	27	120	27 124	26
20 Česká republika, (1862/1457)	28	0	4 049	47
21 Východní Karibik (1732)	51	3	15 432	44
	1 400	939	938 800	1 451

Stav: 30. listopadu 2012. Všechny údaje byly shromážděny na zasedání Unity Board v Hermhutu.

Na přelomu října a listopadu loňského roku se v Ochranově sešla Unity Board (Rada světové Jednoty bratrské – Unitas Fratrum), která se schází několikrát během sedmiletého cyklu konání synodu UF. Naši provincii zastupoval Petr Krásný.

Na tomto zasedání se, kromě zpráv z jednotlivých provincií, řešilo více otázek. Hlavní prostor nakonec patřil změnám v celkové struktuře UF. Přibyly tři provincie (Severní Tanzanie, Malawi, Jezero Tanganyika), u několika dalších míst došlo ke změně statutu: kupříkladu Honduras se stal misijní provincií stejně jako Ochranovský seniorát, který byl přijat jako misijní provincie UF pod dohledem kontinentální provincie. Bylo též ustanoveno několik nových misijních oblastí. Dále byl připraven návrh pro synod UF v roce 2016, který doporučuje, aby se Africká provincie vzhledem ke svému rozsahu (a stále pokračujícímu růstu) rozdělila na dva regiony.

Svůj prostor dostal i rozhovor o roli biskupů v Jednotě bratrské. UB přijal rezoluci, ve které klade na srdce všem provinciím, aby sepsaly své porozumění role biskupů v současné JB. Další oblastí jednání byla i nová struktura financování UF, protože je potřeba, aby

Petr Krásný

...zpráva z Unity Boardu

Misijní provincie JB (rok založení)	Sbory	Misijní stanice	Počet členů	Ordinovaní služebníci
22 Guyana (1878/1835)	8	0	1 005	3
23 NOVĚ: Honduras / bývalé dílo JB	68	0	15 711	24
24 Labrador (1771/1752)	4	0	1 981	1
25 Tanzanie, východ (2007)	48	9	22 973	52
26 NOVĚ: ČR, Ochranský seniorát ²	9	7	650	11
27 Zambie (2005)	14	45	7 884	17
	151	61	938 800	108

Díla JB ³	
01	Podpůrné centrum „Sternberg“ v Palestině (spravováno Herrnhuter Missionshilfe ⁴)
02	Archiv JB v Herrnhutu (spravováno provincií Kontinentální Evropa)
	kromě toho: Moravian Church Foundation, Unity Mission and Development Fund

Misijní oblasti
Belize (8), Burundi (15), Kuba (3), Franc. Guyana (13), Garífuna (8), NOVĚ: Haiti (9), Keňa (15), Peru (3), Uganda (15), Rwanda (15), Zanzibar (25), Sierra Leone (3), Jižní Asie (7) Celkem: 95 sborů, 104 spřátelených sborů, 51 548 členů, 18 ordinovaných služebníků
Aktuálně patří k Jednotě bratrské (Unitas Fratrum) 1 646 sborů a 1 104 spřátelených společenství s 1 040 552 členů, z toho 1 577 ordinovaných služebníků.

Stav: 30. listopadu 2012. Všechny údaje byly shromážděny na zasedání Unity Board v Herrnhutu.

¹ Společenství vzniklá skrze misijní práci JB, svobodná společenství, stojící v bratrském spojení s JB, zpravidla patří k jiné církvi, pastýřskou péči v nich vykonává spolupracovník z JB.

² Rok založení není udán u č. 23, 26

³ Díla nebo také činnosti, práce...

⁴ Herrnhutská misijní pomoc

systém rozdělování peněz reflektoval změny, které se během posledních let ve světové jednotě odehrály (například Archiv UF v Německu nebo rehabilitační centrum Star Mountain v Izraeli musí od nynějška hledat financování z více zdrojů a neseďet s nataženou dlaní). Tento bod je však teprve v počáteční fázi a bude vyžadovat pečlivou přípravu.

Došlo také k volbě nového prezidenta Unity Boardu (Robert Hopcroft z Britské provincie) a vice-prezidenta (Nosigwe Buya z Tanzanie). Téma násilí na ženách bylo předáno k dalšímu rozpracování a očekávané téma homosexuality bylo prozatím odloženo pro většinovou neochotu dát jakýkoli signál k teologické legalizaci homosexuality.

Celá světová Jednota bratrská zůstává i nadále v našich srdcích a modlitbách.

CO NÁS ČEKÁ

21. 4. 2013

Východočeská regionální konference

květen 2013

Liberecká regionální modlitební konference (4. 5. 2013)
Moravská regionální konference v Holešově

9.–12. 6. 2013

Manželská pastorální konference v Harrachově

10. 6. 2013

Synod JB (v rámci MaPasu)